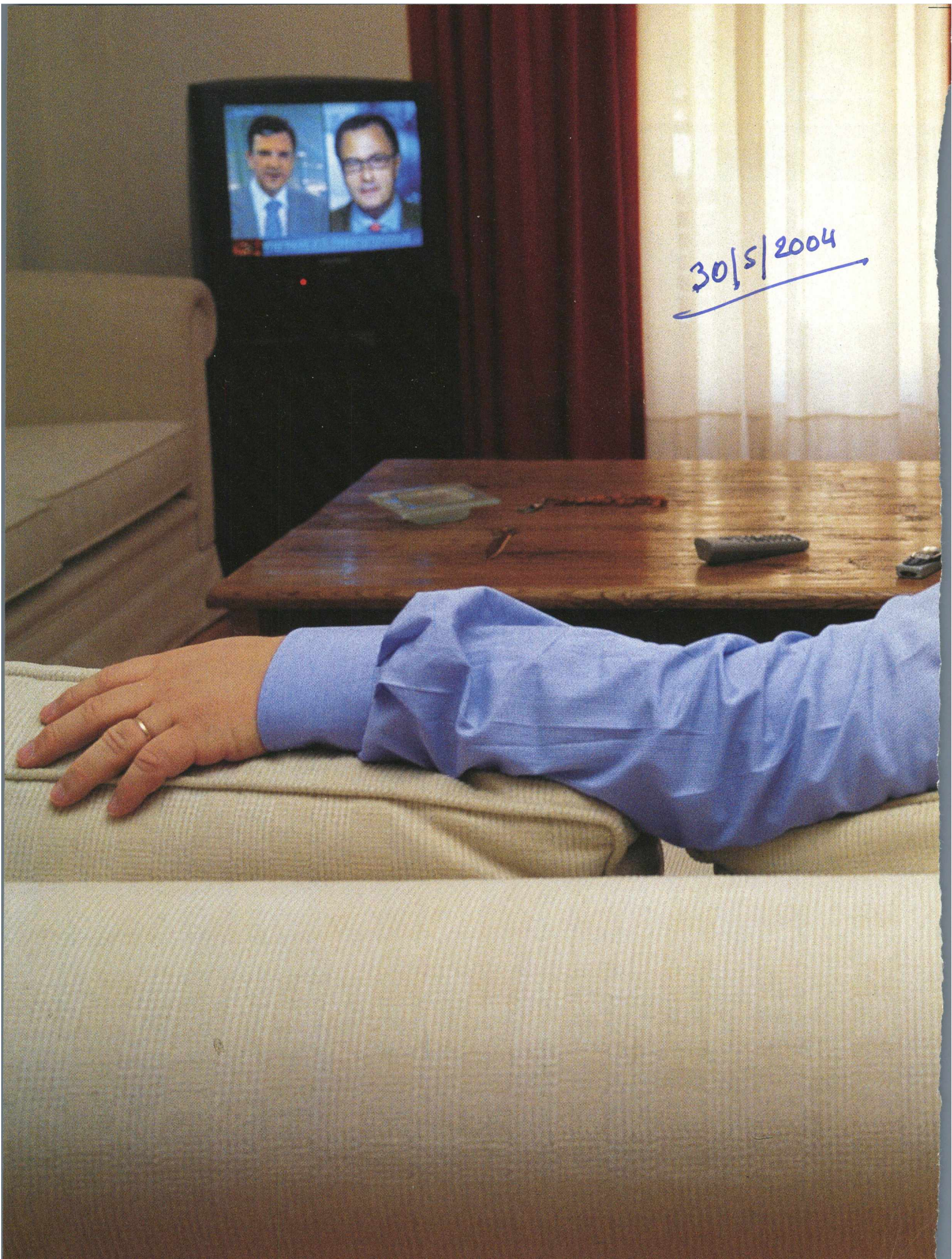

30/5/2004

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟ ΒΕΝΙΖΕΛΟ

Βίο λιπό διάγει ο πρώην υπουργός. Είναι εξίσου λιτός και στα λεγόμενά του; Όχι, σ' αυτά ο κ. Βενιζέλος παραμένει πληθωρικότατος! Περάσαμε, λοιπόν, μαζί του μια μέρα γεμάτη: με δηλώσεις για τον «προτεστάντη» Σημίτη, τις «ευκαιρίες» του Γιώργου και με στενό μαρκάρισμα σε συντρόφους. Χορταστικό το μενού που μας επιφύλαξε...

Συνέντευξη: ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ, φωτ.: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

09:00

Λιτό στη διακόσμησή του και το σπίτι του πρώην υπουργού στο Κολωνάκι. Εξοπλισμένο με τα απολύτως απαραίτητα. Μόλις έχει μετακομίσει σ' αυτό και δεν έχει προλάβει να το επιπλώσει πλήρως. Εδώ ζει την εργένικη ζωή του. Την οικογενειακή, τα Σαββατοκύριακα, στη Θεσσαλονίκη. Μένει ελάχιστα σ' αυτό. Ακόμη και το πρωινό, το παίρνει αργότερα στο γραφείο του...

14:30

Για μεσημεριανό, στο «17». Με μουσική υπόκρουση Σινάτρα, αφού ανταλλάξει δυο κουβέντες με φίλους από τον καλλιτεχνικό και δημοσιογραφικό χώρο, υποκύπτει στη γοητεία του... λαδερού: σπανακόρυζο κι ανθότυρο. Τρώει λίγο. Και μιλά πολύ, για το μενού που «σέρβιρε» ο Γιώργος: «Ένα ιδεολογικό στίγμα με μικρό μενού, ένα στίγμα κοινωνικού φιλελευθερισμού κυρίως».

Νωρίς το πρωί τηλεφωνώ στη Χαριλάου Τρικούπη: «Θα ήθελα το τηλέφωνο του κ. Βενιζέλου, παρακαλώ». Μια ευγενική φωνή μου δίνει τον αριθμό. Παίρνω. «Τον κ. Βενιζέλο;...» λέω κάπως χαλαρά. Μεσολαβούν μερικά δευτερόλεπτα δυσσώωνης σιωπής.

- Τον κ. Βενιζέλο; Μα δεν γνωρίζετε ότι άλλαξε ο υπουργός;
- Αλλάξε; Πότε;
- Πριν από δύο μήνες, κύριε. Εκλογές είχαμε...
- Εννοείτε αυτές που έχασε το ΠΑΣΟΚ;
- Μάλιστα, αυτές. Εδώ είναι το γραφείο του νέου υπουργού...

Ξαναπήρα στη Χαριλάου Τρικούπη. Αφού τους έδωσα τη σχετική πληροφορία περί εκλογών, μου έδωσαν ένα άλλο τηλέφωνο. Και έτσι συνεννοηθήκαμε. Τι μανία κι αυτή με την Ελλάδα, να αλλάζει κυβερνήσεις κάθε 20 χρόνια; Τέλος πάντων, ύστερα

από αυτό το μικρό μάθημα πολιτικής ιστορίας, βρέθηκα με τον Ευάγγελο Βενιζέλο, ένα ωραίο ανοιξιάτικο πρωινό, στο σπίτι του.

Αυτό το ζήτημα με τα σπίτια των πολιτικών είναι εξαιρετικά ιδιόμορφο. Άλλο περιμένεις και άλλο τελικά βρίσκεις. Διότι το σπίτι του κ. Βενιζέλου είναι μεν στο Κολωνάκι, πλην όμως είναι κάπως φοιτητικό, με ελάχιστα έπιπλα, από ορισμένες απόψεις σχεδόν άδειο. Βλέπουμε τα εξής, εκτός από τον φρουρό: έναν καναπέ, τον κ. Βενιζέλο πάνω στον καναπέ, ένα τραπέζι, ένα τηλεκοντρόλ και μια τηλεόραση. Αν υποθέσουμε βασίμως ότι κάπου θα υπάρχει και το κρεβάτι του ύπνου, τότε αθροίζοντας τα έπιπλα φτάνουμε στον αριθμό 4. Τόσα έχει το σπίτι του πρώην υπουργού.

Αλλά ας μην είμαστε χαιρέκακοι. Δεν είναι το κανονικό του σπίτι. Αυτό βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη, όπως και η οικογένειά του, η σύζυγος δηλαδή και η μικρή κόρη. Εδώ στην Αθήνα ο πρώην υπουργός έχει τη δεύτερη κατοικία του. Πριν έμενε κοντά στην Ακρόπολη, απ' όπου αναγκάστηκε να φύγει λόγω ιδιόχρησης. Τώρα το ετοιμάζει το νέο του διαμέρισμα. Και, όπως θα δούμε παρακάτω, πιθανόν σύντομα να χρειαστούν σημαντικές βελτιώσεις...

ΚΑΘΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΠΕ μάλλον σκεφτικός και βλέπει τηλεόραση. Πρωινό δεν παίρνει, ούτε πίνει κάτι. Σκέτος. Βλέπει τον Πάνο Παναγιωτόπουλο. Και ετοιμάζεται να φύγει για το γραφείο του, που είναι στη Βουκουρεστίου. Όλοι λένε ότι τελευταία έχει μεγάλη δραστηριότητα. «Πού την είδαν; Μπορεί να φαίνεται μεγάλη, εάν οι άλλοι δεν έχουν καμία δραστηριότητα...» λέει καυστικά. Και συνεχίζει με μια άλλη μπηχτή. «Στην αντιπολίτευση όλα τα λουλούδια ανθίζουν. Αρκεί όμως να υπάρχουν». Στο σπίτι το πρωί κάθεται ελάχιστα. Μερικά λεπτά. Ξυπνάει, βλέπει λίγη τηλεόραση και φεύγει αμέσως για

το γραφείο. Ασκητική ζωή, μετάνοια και προσευχή ύστερα από την ήττα.

Το διαμέρισμα δεν έχει θέα. Στο ημίφως. Τα στόρια είναι κλειστά. Τα ανοίγει λίγο για να φωτογραφηθεί και αμέσως τα ξανακλείνει. Κάνει μια μικρή βόλτα στις μπαλκονόπορτες και ελέγχει. Τις κλειδώνει προσεκτικά. Και αμέσως μετά μας οδηγεί στην έξοδο. Οι κινήσεις του είναι πολύ προσεκτικές. Χειρουργικές. Κατεβαίνουμε κάτω, όπου τον περιμένει ένα μικρό Γκολφ, με τον φρουρό και τον οδηγό. Παρότι το γραφείο είναι πολύ κοντά, δεν πάει με τα πόδια. Διότι θέλει, μέχρι να φτάσει, να διαβάσει τις εφημερίδες. Τις ανοίγει και μετά τις διπλώνει προσεκτικά, βάζοντας τη μια κάτω από την άλλη. Ζαλίστηκε με τόση τάξη. Αν έτσι συμπεριφέρεται στις 9.00 το πρωί ο κ. Βενιζέλος, τότε αντιλαμβάνομαι τι θα έκανε ο κ. Σημίτης! Ποτέ δεν θα γίνω πρωθυπουργός...

Δίνουμε ραντεβού στο γραφείο του στις 9.30. Αμα θέλετε να στήσετε έναν υπουργό, ξέρετε τι πρέπει να κάνετε; Να πάτε μία ώρα μετά. Ετσι κι εγώ. Πάω στις 10.30. Και τώρα με στήνει αυτός. Το γραφείο είναι όπως το φαντάζομαι. Σαν καθαρό ιατρείο. Ασπρο. Αλλά αμέσως αρχίζει να μαυρίζει εντελώς. Διότι χτυπάει το κουδούνι της πόρτας και αριβάρει ένας ορεξάτος και ευτραφής παππάς, ντυμένος στα μαύρα. Έχει ύφος χαριτωμένο, είναι εντυπωσιακός και ζητάει να τον δει, καθότι είναι φίλοι. Υποθέτω βασίμως ότι το θέμα τους θα είναι ο Χριστόδουλος, αλλά τι σημασία έχει το θέμα;

10:30

Τις εφημερίδες τις έχει ήδη ξεφυλλίσει στη διαδρομή από το σπίτι στο γραφείο. Τώρα τις διαβάξει πιο προσεκτικά. Και ξεκινά την κριτική για την ήττα στις εκλογές από το θέμα των ταυτοτήτων. «Κάναμε λάθος χειρισμό. Ο Σημίτης έπρεπε να φέρει νόμο στη Βουλή, να κάνει διάλογο με την Εκκλησία. Το ΠΑΣΟΚ πλήρωσε τον προτεσταντισμό του Σημίτη», λέει.

